
[2007-14-RE](#)

CAUSA 2007-14-RE

Número de registre 181-2007. Recurs d'empara

AUTE DEL 6 DE JULIOL DEL 2007

BOPA núm. 59, del 18 de juliol del 2007

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 5 d'abril del 2007 per la representació processal del Sr. F. A. F., mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 6 de febrer del 2007 i contra l'aute del 15 de març del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia per haver-se produït una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a obtenir una decisió fonamentada en dret i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs i que declari que s'han vulnerat els drets fonamentals esmentats i es retreguin les actuacions per tal que el Tribunal Superior de Justícia dicti una nova sentència;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 21 de maig del 2007;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Carles Viver Pi-Sunyer;

Antecedents

Primer

La representació processal del Sr. F. A. F. va instar una acció per tal que es reconegués l'existència d'un error judicial, que li hauria causat danys patrimonials i morals xifrats en 365.399,56 euros, i per tal que es declarés la consegüent responsabilitat patrimonial de l'Estat.

Segon

El 6 de febrer del 2007, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una

sentència en què desestimava les pretensions del demandant, ja que, entre altres punts, el procediment penal no havia conclòs mitjançant una sentència ferma, atès que el Tribunal de Corts havia determinat que la causa fos vista de nou, com a conseqüència de l'anul·lació per part del Tribunal Constitucional de la sentència que condemnava l'agent.

Tercer

La representació processal del Sr. F. A. F. va presentar un incident de nul·litat d'actuacions per vulneració del dret a la jurisdicció, perquè discrepa amb la procedència de la celebració d'un nou judici oral.

Quart

El 15 de març del 2007, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va reiterar que un procés de responsabilitat patrimonial de l'Estat no era el marc idoni per determinar la forma en què s'havia d'executar una sentència del Tribunal Constitucional, ja que de cap manera era aquest el seu objecte, i, per tant, va desestimar l'incident de nul·litat plantejat.

Cinquè

El 5 d'abril del 2007, la representació processal del Sr. F. A. F. va presentar un recurs d'empara en què manifestava que si bé en un primer moment va poder gaudir del dret a la jurisdicció perquè el Tribunal Superior de Justícia va acceptar la presentació de la seva demanda, el fet que el Tribunal de Corts reobris el seu judici va limitar el seu dret. Segons el parer d'aquesta part, la vulneració rau en el fet que el Tribunal de Corts només va prendre aquesta decisió un cop es va assabentar de la seva demanda en reclamació patrimonial.

Aquesta part afegeix que el dret a la jurisdicció compren el dret a obtenir una resolució motivada sobre el fons i que en cas que no es compleixin els pressupòsits processals establerts per la llei, la resolució podrà consistir en una inadmissió a limine de l'acció, cosa que no ha succeït.

Per acabar, aquesta part demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs i que declari que s'han vulnerat els drets fonamentals esmentats i es retreguin les actuacions per tal que el Tribunal Superior de Justícia dicti una nova sentència.

Sisè

El 21 de maig del 2007, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què s'oposava a l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, perquè el que realment pretén el recurrent és una revisió i reforma de les consideracions jurídiques adoptades en les resolucions objecte de recurs, que estan fonamentades jurídicament i que no són arbitràries, per tant, no hi ha la vulneració de cap dels drets recollits a l'article 10 de la Constitució.

El Ministeri Fiscal considera, com també ho considera el Tribunal Superior de Justícia, que no existeix encara una resolució ferma i definitiva en el procediment penal i que un cop aquesta resolució hagi recaigut, es podrà discutir, en el seu temps i en el seu cas per les vies procedents. El recurrent fa una confusió entre el dret a promoure una activitat jurisdiccional i la seva voluntat d'imposar les condicions segons les quals el procediment instat ha de desenvolupar-se.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2007-14-RE.

Fonament jurídic únic

Com s'ha exposat amb deteniment en els antecedents, el recurrent en empara imputa a la sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia del 6 de febrer del 2007 i a l'aute del 15 de març del mateix any, dictat en l'incident de nul·litat d'actuacions, la vulneració dels drets a la jurisdicció, al procés degut i a obtenir una resolució fonamentada en dret.

La causa d'aquesta triple conculcació dels drets de l'article 10 de la Constitució derivaria del fet que el Tribunal de Corts va decidir desestimar la demanda en què exercitava l'acció de responsabilitat patrimonial de l'Estat per error judicial, tot declarant que "no existeix encara una decisió ferma i definitiva en el procediment penal", atès que el Tribunal ha decidit celebrar un nou judici oral en haver anul·lat el Tribunal Constitucional la sentència dictada amb anterioritat pel Tribunal de Corts. Segons el parer del recurrent, aquest darrer Tribunal havia d'haver resolt el fons de la qüestió plantejada en la demanda de reclamació patrimonial, ja que aquesta no podia quedar a "la lliure voluntat de l'administració" (sic) mitjançant la reobertura del procediment penal en el moment en què s'interposa la reclamació patrimonial.

La qüestió que es planteja en aquest recurs d'empara no es refereix a la procedència o no de la celebració d'un nou judici oral davant el Tribunal de Corts. Aquest és precisament l'objecte d'un altre recurs d'empara admès a tràmit i pendent de sentència per part d'aquest Tribunal Constitucional. En el recurs aquí enjudiciat, el debat se centra únicament en determinar si la desestimació de la demanda de responsabilitat patrimonial per error judicial ha vulnerat o no els drets constitucionals al·legats pel recurrent.

Així plantejada la qüestió, el paràmetre de constitucionalitat que s'ha d'aplicar és aquell que parteix de la constatació que la interpretació i l'aplicació de les regles que regulen el fons i el procediment de tramitació de les demandes de rescabament per error judicial són activitats que corresponen als jutges i tribunals de la jurisdicció judicial i aquestes activitats només assoleixen una dimensió constitucional, susceptible de ser objecte d'empara constitucional, en els supòsits en els quals les respostes judicials resulten immotivades, incorren en algun error material patent o són arbitràries en el sentit de lògicament irraonables.

Doncs bé, cap d'aquests retrets es pot formular a les resolucions contra les quals s'alça el recurrent en empara. La desestimació de la seva demanda es basa tant en motius de fons -la inexistència d'un error patent i incontrovertible, única causa, segons la sentència del Tribunal Superior de Justícia, que pot donar lloc a la responsabilitat per error judicial-, com, sobretot, en motius procedimentals -el fet que les resolucions judicials a les quals s'imputa l'error encara no són fermes, ja que el Tribunal de Corts ha acordat, abans de la interposició de l'acció de responsabilitat, celebrar una nova vista oral.

Els criteris emprats pel Tribunal Superior de Justícia i la seva aplicació es podran compartir o no, però està clar que estan motivats, no incorren en cap error material i no són arbitraris.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2007-14-RE, interposat per la representació processal del Sr. F. A. F., mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 6 de febrer del 2007 i contra l'aute del 15 de març del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 6 de juliol del 2007.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat